

സൂറ-18

അൽ കഹ്ഫ്

99. അന്നാളിൽ ജനത്തെ നാം തിരമാലകളെ നോന്നും മേൽക്കുമേൽ ഇരമ്പിക്കയറാൻ വിട്ടു യക്കുന്നതാകുന്നു. കാഹളം മുഴക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ മർത്യരെയാക്കെയും നാം ഒറ്റ സഭയായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നു.

﴿ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴾

﴿ 99 ﴾

100. സത്യ-ധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ചവർക്ക് അന്ന് നരകം നേരിൽ കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു.

﴿ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴾

101. അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ എന്റെ ഉദ്ബോധനങ്ങളോട് അന്ധതയിലായിരുന്നുവല്ലോ. അതുകേൾക്കാനേ അവർ തയാറായിരുന്നില്ല.

﴿ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنِ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴾

﴿ 101 ﴾

102. സത്യനിഷേധം കൈക്കൊണ്ടവർ വിചാരിക്കുന്നുവോ; എന്നെ വെടിഞ്ഞ് എന്റെ അടിമകളെ തങ്ങളുടെ രക്ഷകരാക്കിക്കളയാമെന്ന്?! ഇത്തരം സത്യനിഷേധികൾക്ക് സൽകാരമായി നാം നരകം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

﴿ فَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ ذُنُوبِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴾

﴿ 102 ﴾

103. പ്രവാചകൻ അവരോടു പറയുക: സ്വകർമങ്ങൾ ഏറ്റം നഷ്ടകരമായി ഭവിക്കുന്നവരാണെന്നു നാം പറഞ്ഞു തരട്ടെയോ?

﴿ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴾

104. ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ പ്രയത്നങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയവരും എന്നാൽ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും നന്മകളെന്ന് ഭാവിക്കുന്നവരുമത്രെ അത്.

﴿ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴾

﴿ 104 ﴾

105. വിധാതാവിന്റെ സൂക്തങ്ങളെയും ഒരു നാൾ അവനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെയും നിഷേധിച്ചവരാണവർ. അതിനാൽ അവരുടെ കർമങ്ങളൊക്കെയും നശിച്ചുപോയി. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിൽ നാം അവക്ക് ഒരു തൂക്കവും കൽപ്പിക്കുന്നതല്ല.

﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِقَايَتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴾

﴿ 105 ﴾

106. അതത്രെ, സത്യ-ധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ചതിനും, എന്റെ സൂക്തങ്ങളെയും ദൂതന്മാരെയും പരിഹസിച്ചുതള്ളിയതിനും അവർക്കു പ്രതിഫലമായിട്ടുള്ള നരകം.

﴿ ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴾

﴿ 106 ﴾

പുർത്തുൻ ബോധനം

നാം ഉപേക്ഷിച്ചു(വിട്ടയക്കുന്നു) = وَتَرَكُوا
 അന്നാളിൽ അവരിൽ ചിലർ ചിലരിൽ തിരയടിക്കും = بَعْضُهُمْ يَوْمِيذٍ يَمُوحُ فِي بَعْضٍ
 (തിരമാലകളെന്നോണം മേൽക്കുമേൽ ഇരമ്പിക്കയറാൻ)
 കാഹളത്തിൽ = وَتُفِخُ = ഉഴുതപ്പെട്ടു (മുഴക്കപ്പെടുന്നു)
 നാം അവരെ (മർത്യരെയാക്കെയും) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി(ട്ടുന്നു) = فَجَمَعْنَاهُمْ
 നാം പ്രദർശിപ്പിച്ചു (കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു) = جَعَلْنَا = ഒരു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടൽ (ഒറ്റ സഭയായി)
 സത്യധർമ്മങ്ങൾ നിഷേധിച്ചവർക്ക് = لِيَكْفِرِينَ = അന്ന് = يَوْمِيذٍ നരകത്തെ = جَهَنَّمَ
 അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ ആയിരുന്നു(വല്ലോ) = عَرَضًا = യാതൊരു കൂട്ടർ = عَرَضًا = ഒരു കാട്ടിക്കൊടുക്കൽ(നേരിൽ)
 എന്റെ ഉദ്ബോധനത്തോട്, സ്മരണയോട് = فِي غَطَاءٍ = മൂടിക്കിട, ആവരണത്തിന് ഉള്ളിൽ (അന്ധതയിൽ)
 കേൾവിക്ക് (അതു കേൾക്കാനേ) = وَكَانُوا لَا يَسْتَنبِطُونَ = അവർ കഴിയാത്തവരായിരുന്നു (തയാറായിരുന്നില്ല)
 സത്യനിഷേധം കൈക്കൊണ്ടവർ വിചാരിച്ചു(ക്കുന്നു) = أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا =
 എന്നെ വെടിഞ്ഞ്, കൂടാതെ = أَنْ يَتَّخِذُوا = എന്റെ അടിമകളെ = عِبَادًا = അവർ സ്വീകരിക്കാൻ (ആക്കിക്കളയാമെന്ന്)
 (ഇത്തരം) സത്യനിഷേധികൾക്ക് = وَأَوْلِيَاءَ = നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു = إِيَّاهُ = രക്ഷകർ =
 നാം നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ = هَلْ نُنَبِّئُكُمْ = നീ(പ്രവാചകൻ) പറയുക = قُلْ = സൽക്കാരമായിട്ട്
 കർമ്മത്താൽ (സ്വകർമ്മങ്ങൾ) = بِالْأَحْسَنِ = ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെ (നഷ്ടകരമായി ഭവിക്കുന്നവർ ആരാണ്)
 ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ = الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ = അത് സ്വന്തം പ്രയത്നങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയവരത്രെ(രും)
 അവർ ഭാവിക്കുന്നു(നവരും) = وَهُمْ = എന്നാൽ അവർ = يَحْسَبُونَ
 തീർച്ചയായും അവർ നിർമാണത്താൽ നന്മ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് = أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا =
 (തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും നന്മകളെന്ന്)
 അവരുടെ വിധാതാവിന്റെ സൂക്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചവരാണ് = أُولَئِكَ = അക്കൂട്ടർ = الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ =
 അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ(ഒക്കെയും) = وَلِقَابِهِ = = നശിച്ചുപോയി, പാഴായി = فَحَبِطُوا = അവനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെയും
 ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുന്നാളിൽ = فَلَا تَقِيمُ لَهُمْ = നാം അവർക്ക് നിലനിർത്തുകയില്ല(കൽപ്പിക്കുകയില്ല) =
 = وَرَبِّكَ = അവർക്കു പ്രതിഫലം(ആയിട്ടുള്ള) = جَزَاءُ = അതത്രെ = عَلَيْهِ = യാതൊരു തുക(വും)
 അവർ കൈക്കൊണ്ടതിനും = بِمَا كَفَرُوا = അവർ സത്യധർമ്മങ്ങൾ നിഷേധിച്ചതിന് =
 പരിഹാസമായി(സിദ്ധു തള്ളിയതിനും) = عَائِيَسِي = എന്റെ സൂക്തങ്ങളെ = هُزُوا = എന്റെ ദൂതന്മാരെയും =

99. സുറഃ സമാപനത്തിലേക്കു കടക്കുകയാണ്. വേദത്തെയും പ്രവാചകത്വത്തെയും മനുഷ്യന്റെ കർമ്മജീവിതത്തെയും ലോകാവസാനത്തെയും കുറിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന സുറഃ ആരംഭിച്ചത്. അതേ വിഷയങ്ങൾതന്നെ ഉജ്ജ്വലമായ ശൈലിയിൽ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണ് സമാപനം. കഴിഞ്ഞ സൂക്തത്തിൽ ദുൽഖർനൈനി അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്ത സമയത്തെ (അന്ത്യനാളിനെ) കുറിച്ചു പറഞ്ഞുപറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനോട് ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അന്ത്യനാളിന്റെ ഭയാനകത വർണിക്കുകയാണ്. അന്ത്യനാളടുത്താൽ ജനസമൂഹങ്ങൾ തിരമാലകൾ കണക്കെ മേൽക്കുമേൽ ഇരമ്പിക്കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വംശങ്ങളും ഗോത്രങ്ങളുമൊക്കെ പരസ്പരം കുടികലർന്ന് മിശ്രിതമാകും. കലാപവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലും പരക്കെ നടമാടും. ലോകാവസാനത്തിന്റെ കാഹളം മുഴങ്ങും. അപ്പോൾ

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഭയവിഹ്വലമാകും. പിന്നെ എല്ലാവരും മരിച്ചുവീഴും. പിന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും. അപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗത്തെയാസകലം അല്ലാഹു ഒരൊറ്റ സഭയായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. ഈ ലോകത്ത് സത്യവും ധർമ്മവും നീതിയുമെല്ലാം നിഷേധിച്ചു വാണവർക്ക് അന്ന് നരകം നേരിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. നരകമുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നു കാട്ടിത്തന്നാടെ എന്നു വെല്ലുവിളിച്ചിരുന്നവരാണ്. നരകവും സ്വർഗ്ഗവുമൊക്കെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണ്, കെട്ടുകഥകളാണ്, വ്യാമോഹമാണ്, അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഭയമാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് പുച്ഛിച്ചുതള്ളിയിരുന്നവർ. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൈവികസൂക്തങ്ങളും, പ്രവാചക പ്രവചനങ്ങളും കാണാനോ കേൾക്കാനോ അവർ തയാറായി

രുന്നില്ല. ഇന്നിതാ അവർ വെല്ലുവിളിക്കുകയും പുഷിച്ചുതള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ നരകം മുർത്ത യാഥാർഥ്യമായി അവരുടെ മുമ്പിൽ വന്നുനിൽക്കുന്നു.

ലോകാവസാനം അറിയിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ ഊത്തിനു ശേഷമാണ് ജനങ്ങൾ പരസ്പരം തിരമാലകൾ പോലെ ഇരമ്പിക്കയറുക എന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കാരണം തുടർന്നുപറയുന്നത് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പു സംഭവിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെയോ മൂന്നാമത്തെയോ ഊത്തിനെക്കുറിച്ചാണ്. ആ സന്ദർഭത്തെയാണ് **يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِمْ فَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ** എന്നു വർണിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അത് പരസ്പരം അക്രമിക്കാനോ കീഴടക്കാനോ ഉള്ള ഇരമ്പിക്കയറലായിരിക്കുകയില്ല. ഭയവിഹവലതയാൽ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെയുള്ള വെപ്രാളവും കോലാഹലവുമായിരിക്കും. ഇമാം ഖുർതുബിയെപ്പോലുള്ള ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഈ സൂക്തത്തിലെ **يَوْمَئِذٍ** -അനാൾ-നെ ദുർലഭമെന്നെൻ ഭിത്തി നിർമാണം പൂർത്തിയാക്കിയ നാളായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. അവരുടെ വിശദീകരണം ഇങ്ങനെ: അന്നുമുതൽ പുറംലോകത്തെ അക്രമിക്കാൻ കഴിയാതെ മതിൽകെട്ടിനുള്ളിൽ കൂടുങ്ങിയ യജ്ജുജ്-മജ്ജുജുകൾ പരസ്പരം അക്രമിക്കാനും കീഴടക്കാനും തുടങ്ങി. ലോകാവസാനം വരെ അതു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ ഈ സൂക്തത്തിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള സൂക്തങ്ങൾ ഇതുലോകാവസാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവമാണെന്ന നിഗമനത്തെയാണ് ബലപ്പെടുത്തുന്നത്.

ലോകാവസാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത് എന്നുപറയുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ കാഹളം മുഴങ്ങുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നത് എന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. ഖുർആന്റെ ഭാഷയിൽ മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വം തന്നെ അന്ത്യനാളിനോടടുത്ത കാലമാണ്. ഖുർആൻ അക്കാലത്തെ മനുഷ്യരോടു പറയുന്നു: **أَفْتَرَّتْ لِلنَّاسِ حَسَابًا مِّمَّا أَفْتَرَّتْ السَّاعَةَ وَأَنشَأْنَا الْقَمَرُ** -ലോകാവസാന വേള അടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ചന്ദ്രൻ പിളർന്നിരിക്കുന്നു-54:1). പ്രവാചക കാലത്തും അതിനുശേഷവുമുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളെ ഖുർആൻ അന്ത്യനാളുമായി അടുത്ത സംഭവങ്ങളായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. **يَوْمَئِذٍ** -ആ നാൾ മനുഷ്യന്റെ കണക്കിലുള്ള ഒരു ദിവസമാവണമെന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ദിനം മനുഷ്യന്റെ കണക്കിലുള്ള സഹസ്രാബ്ദങ്ങളെക്കാൾ വിശാലമാണ്. കൂടാതെ സൂറത്തുൽ അമ്പിയ അ 96-97 സൂക്തങ്ങളിൽ പറയുന്നു:

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿١١﴾ وَأَفْتَرَّتْ الرَّوْعُ الدُّعْدُ

(യജ്ജുജ് മജ്ജുജ് തുറന്നുവിടപ്പെടുകയും അവർ സകല പീഠസ്ഥലികളിൽനിന്നും കുതിച്ചെത്തുകയും സത്യവാഗ്ദാനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവേള ആസന്നമാവുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ). സത്യവാഗ്ദാനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ലോകാവസാനത്തിന്റെ ആഗമനമാണ്. അന്നല്ല, അതിനോടടുത്ത കാലത്താണ് യജ്ജുജ്-മജ്ജുജിന്റെ ഭീകരമായ പുറപ്പാടുണ്ടാവുക എന്നാണീ സൂക്തങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്റെ കാലത്തുതന്നെ യജ്ജുജ്-മജ്ജുജുകൾ മതിലിനു ദ്വാരമുണ്ടാക്കിയതായി നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച ഹദീസിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും പ്രവാചക പത്നി സൈനബ് ബിൻതു ജഹ്ശിൽനിന്നുദ്ധരിക്കുന്ന നിവേദന

ത്തിൽ ഇപ്രകാരം കൂടിയുണ്ട്. “ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘ഞങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെടുമോ, ഞങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളുണ്ടായിരിക്കെ?’ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘അതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടും; തിന്മ പെരുത്താൽ.’ ഈ ദ്വാരം ക്രമേണ വലുതാവുകയും അതുവഴി താർത്താരികളും മംഗോളിയരും ഇസ്ലാമിക ലോകത്തേക്ക് ഇറച്ചുകയറുകയും കണ്ണിൽ കണ്ടതെല്ലാം തച്ചുകർക്കുകയും അബ്ബാസിയ ചിലാഫത്ത് തുടങ്ങിയവയും ചെയ്തുവെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. ഹിജ്റ 656-ൽ ബഗ്ദാദിലെ അബ്ബാസി ചിലാഫത്ത് താർത്താരികളാൽ തകർക്കപ്പെടുകയും മുസ്ലിം ലോകം അവരുടെ അധീനത്തിലാവുകയും ചെയ്തത് ചരിത്രയാഥാർഥ്യമാണ്.

അവിശ്വാസികൾക്കുള്ള നരക പ്രദർശനം കാഹളമുതുകയും വിചാരണസഭ നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്യുമ്പോഴുള്ളതാണ്. വിചാരണയുടെ ഭാഗമാണത്. അവിശ്വാസികൾ സംശയിക്കുകയും തർക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഖുർആനിക സന്ദേശങ്ങളുടെ യാഥാർഥ്യം വിചാരണനാളിൽ അല്ലാഹു അവർക്കു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്ന് ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ബോധ്യപ്പെടുത്തൽ വിചാരണയെത്തുടർന്നു അവർക്കെതിരെയുണ്ടാകുന്ന വിധിയുടെ നൈതികത ബോധ്യപ്പെടാനും ആവശ്യമാകുന്നു.

أَفْطَأَ فِي غَطَاءٍ എന്ന വാക്കിനെയാണ് അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ അന്ധതയിലായിരുന്ന എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒരു വസ്തുവിനെ പൂർണ്ണമായി കവർ ചെയ്യുന്നതാണ് **أَفْطَأَ**. അത് ഡപ്പിയാകാം, കൂടാകാം, ഉറയാകാം. ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവരുടെ അന്തർദൃഷ്ടിയെയോ, മനോഗതത്തെയോ ആണ്. **يَوْمَئِذٍ** -എന്റെ ദിക് ന്റെ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരമാകാം, അവന്റെ ആത്മീയോദ്ബോധനവുമാകാം. വിശുദ്ധ ഖുർആനും പ്രവാചകന്റെ ജീവിത മാതൃകയുമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ബോധനം. അവയെക്കുറിച്ചൊന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കാനോ അതിന്റെ പ്രബോധനം ചെവിക്കൊടുത്തു കേൾക്കാനോ അവർ തീരെ തയാറായിരുന്നില്ല. അത്രേ കടുത്ത ചൂഷണം വെറുപ്പുമായിരുന്നു അവയോടവർക്ക്. ആത്മീയ യാഥാർഥ്യങ്ങളൊന്നും ആലോചിക്കാനാവാത്ത വണ്ണം ഭൗതിക പ്രമത്തത അവരുടെ മനസ്സുകളെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഭൗതികമായ ക്ഷണിക രസം നൽകുന്ന തല്ലാത്തതൊന്നും കേൾക്കാനാവാത്തവണ്ണം ചെവിക്കൾക്കും അടപ്പിട്ടിരുന്നു. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നതും അവർക്കരോചകമായിരുന്നു.

102. ഈ സൂക്തം സംബോധന ചെയ്യുന്നത് പ്രവാചകൻ(സ) അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളെയാണ്. അവരോട് ചോദിക്കുന്നു: അല്ലാഹുവിനെ വെടിഞ്ഞ് അവന്റെ ചില അടിമകളെ ആരാധ്യരാക്കി പ്രസാദിപ്പിച്ച് പരലോകത്തു രക്ഷപ്പെടുകയൊമെന്നാണോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്? അവർ നമ്മോട് ശിപാർശ ചെയ്ത് വിചാരണയിൽനിന്നും ശിക്ഷാവിധിയിൽനിന്നും നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിത്തരുമെന്ന് മോഹിക്കുകയാണോ? എന്നാൽ അത് വ്യാമോഹം മാത്രമാകുന്നു. അത്തരം സത്യനിഷേധികൾക്കെല്ലാം നാം നരകം ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുമാത്ര

ഖുർആൻ ബോധനം

മായിരിക്കും പരലോകത്ത് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സൽക്കാരം. ആരുടെയെങ്കിലും ഇടപെടൽ കൊണ്ടോ ശിപാർശ കൊണ്ടോ അതൊഴിവാക്കാനാവില്ല. അങ്ങനെ ഇടപെടാനും ശിപാർശ ചെയ്യാനും അധികാരമുള്ളവരാരുമില്ല.

103-106. സത്യനിഷേധികളുടെ വിശ്വാസവീര്യത്തിനും അഭിമാനത്തിനും കനത്ത ആഘാതമേൽപ്പിക്കുന്നതാണീ വചനങ്ങൾ. താൽപ്പര്യമിതാണ്: തങ്ങൾ വൻ വിജയത്തിലേക്ക് മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന്, തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും മഹത്തായ കാര്യങ്ങളാണെന്ന് അത്രെ ഈ ഭാഗ്യഹീനരുടെ മൂഢധാരണ. സത്യദൈവത്തെയും അവന്റെ ശാസനകളെയും തള്ളിക്കളയുന്ന എല്ലാവരുടെയും പൊതുസ്വഭാവമാണിത്. അവർ ബഹുദൈവാരാധകരാവട്ടെ, നാസ്തികരാവട്ടെ, നിർമ്മത ഭൗതിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വാഹകരാവട്ടെ. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്താണോ അതാണ് അവർക്ക് ലോകത്ത് ഏറ്റവും സത്യവും ധർമ്മവുമായിട്ടുള്ള മഹിത കർമ്മം. അതിനെ അംഗീകരിക്കാത്തവരൊക്കെയും അജ്ഞരും മൂഢരുമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ സ്വാർഥ ലാഭത്തിനുവേണ്ടി യാഥാർഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന നികൃഷ്ടരും ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട വരുമായ പ്രതിലോമ ശക്തികളുമാണ്. യാഥാർഥ്യം അവർക്കൊന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ പ്രവാചകനോടു കൽപ്പിക്കുകയാണിവിടെ. സകല പ്രയത്നങ്ങളും സമരങ്ങളും ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിക്കു

ന്നവരാണ് പരലോകത്ത് ഏറ്റവും പരാജിതരും നഷ്ടം ഭവിക്കുന്നവരും. ക്ഷണികമായ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളോടുള്ള ആർത്തി അല്ലാഹുവിന്റെ ധർമ്മസൂക്തങ്ങളെയും ഒരു നാൾ അവനെ കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന കാര്യത്തെയും നിർഭയം നിഷേധിക്കാൻ അവരെ ധൃഷ്ടരാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. **مَطَّحَةٌ** എന്നാണ് മൂലവാക്യം. ഒരു കാര്യം അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനു വിപരീതമായി ഭവിക്കുന്നതിനാണ് **طَّح** എന്നു പറയുക. അവർ തങ്ങളുടെ ഗുണത്തിന് എന്നു കരുതി ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ദോഷനിമിത്തങ്ങളായിത്തീരുന്നു എന്നാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ ആ കർമ്മങ്ങൾക്കൊന്നും ഒരു മുല്യവുമില്ലാതാകുന്നു. ഇന്ന് ബഹുഭക്തന്മാരായി സ്വയം വിലയിരുത്തുന്ന ഇക്കൂട്ടർക്ക് അന്ത്യനാളിൽ അല്ലാഹു ഒരു വിലയും കൽപ്പിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ആത്മവഞ്ചനയിലകപ്പെട്ട് നമ്മുടെ ധർമ്മസൂക്തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറയുകയും പ്രവാചകന്മാരെ പരിഹാസപാത്രങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ പരിണത ഫലമായ നരകം മാത്രമാണ് അവർക്കഭയം. ■

തിരുത്ത്

2013 ജൂലൈ 19-ലെ (ലക്കം 2810) *ഖുർആൻ ബോധന*ത്തിൽ (പേജ് 30, കോളം 2) 'യവനർ ഇവരെ ഗാഗ് (Gag) മഗോഗ് (Magog) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്' എന്നച്ചടിച്ചത് 'യവനർ ഇവരെ ഗോഗ് (Gog)...' എന്ന് തിരുത്തി വായിക്കേണ്ടതാണ്. - **പത്രാധിപർ**

